

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte costituzionale (Italija) 21. aprila 2008 – Presidente del Consiglio dei Ministri proti Regione autonoma della Sardegna

(Zadeva C-169/08)

(2008/C 171/35)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Corte costituzionale

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Presidente del Consiglio dei Ministri

Tožena stranka: Regione autonoma della Sardegna

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali je treba člen 49 Pogodbe razlagati tako, da nasprotuje uporabi določbe, kot je določba v členu 4 zakona dežele Sardinije št. 4 z dne 11. maja 2006 (druge določbe s področja prihodkov, ponovne opredelitve stroškov, socialnih politik in razvoja), v besedilu, ki ga je nadomestil člen 3, pododstavek 3, zakona dežele Sardinije št. 2 z dne 29. maja 2007 (določbe za sestavo letnega in večletnega deželnega proračuna – Finančni zakon za leto 2007), v skladu s katerim deželni davek na turistično pristajališče za zrakoplove bremeni le podjetja, ki imajo davčni domicil zunaj ozemlja dežele Sardinije in ki imajo zrakoplove, ki jih sama uporabljajo za prevoz oseb pri opravljanju splošnih poslovnih letalskih dejavnosti?
- 2) Ali isti člen 4 zakona dežele Sardinije št. 4 iz leta 2006, v besedilu, ki ga je nadomestil člen 3, pododstavek 3, zakona dežele Sardinije št. 2 iz leta 2007, z zahtevo, da deželni davek na turistično pristajališče za zrakoplove bremeni le podjetja, ki imajo davčni domicil zunaj ozemlja dežele Sardinije in ki imajo zrakoplove, ki jih sama uporabljajo za prevoz oseb pri opravljanju splošnih poslovnih letalskih dejavnosti pomeni – v skladu s členom 87 Pogodbe – državno pomoč podjetjem, ki opravljajo enako dejavnost in ki imajo davčni domicil na ozemlju dežele Sardinije?
- 3) Ali je treba člen 49 Pogodbe razlagati tako, da nasprotuje uporabi določbe, kot je določba v členu 4 zakona dežele Sardinije št. 4 iz leta 2006, v besedilu, ki ga je nadomestil člen 3, pododstavek 3, zakona dežele Sardinije št. 2 iz leta 2007, v skladu s katerim deželni davek na turistična pristajališča zrakoplovov za rekreacijo bremeni le podjetja, ki imajo davčni domicil zunaj ozemlja dežele Sardinije in imajo zrakoplove za rekreacijo, ter katerih podjetniška dejavnost je dajanje na voljo teh zrakoplovov tretjim osebam?
- 4) Ali isti člen 4 zakona dežele Sardinije št. 4 iz leta 2006, v besedilu, ki ga je nadomestil člen 3, pododstavek 3, zakona dežele Sardinije št. 2 iz leta 2007, z zahtevo, da deželni

davek na turistična pristajališča zrakoplovov za rekreacijo bremeni le podjetja, ki imajo davčni domicil zunaj ozemlja dežele Sardinije in imajo zrakoplove za rekreacijo, ter katerih podjetniška dejavnost je dajanje na voljo teh zrakoplovov tretjim osebam pomeni – v skladu s členom 87 Pogodbe – državno pomoč podjetjem, ki opravljajo enako dejavnost in ki imajo davčni domicil na ozemlju dežele Sardinije?

Tožba, vložena 25. aprila 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki

(Zadeva C-171/08)

(2008/C 171/36)

Jezik postopka: portugalščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: E. Montaguti, P. Guerra e Andrade in M. Telles Romão, zastopniki)

Tožena stranka: Portugalska republika

Predlogi tožeče stranke:

- Ugotovi naj se, da Portugalska republika, s tem da je ohranila posebne pravice države in drugih javnih organov v podjetju Portugal Telecom S.A., ki jih imajo iz naslova posebnih delnic (*golden shares*) države v Portugal Telecom S.A., ni izpolnila obveznosti iz členov 56 ES in 43ES
- Portugalski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Portugalska država je imetnica 500 posebnih delnic (*golden shares*) Portugal Telecom S.A. (v nadaljevanju: PT). Na podlagi teh delnic ima država pravico veta pri odločitvah v zvezi z izvolitvijo izvršnega odbora generalne skupščine, predsednika komisije notranjega revidiranja in vodje računovodske službe, uporabo letnega poročila, spremembami statuta, povečanjem kapitala, omejitvijo in ukinitvijo prednostnih pravic, izdajo obveznic in drugih vrednostnih papirjev, določitev splošnih ciljev in temeljnih načel delovanja družbe, opredelitvijo splošnih načel glede udeležbe v drugih družbah, odobritvijo spremembe sedeža in odobritvijo za pridobitev delnic, ki predstavljajo več kot 10 % osnovnega kapitala, s strani delničarjev, ki – neposredno ali posredno – opravljajo dejavnost, ki je konkurenčna glede na dejavnost družb, ki nadzorujejo PT; pravico veta lahko uporabi tudi glede tretjine članov uprave, vključno z predsednikom uprave.

Komisija meni, da se s temi pravicami do veta omejuje pretok kapitala in svobodo ustanavljanja. Ti ukrepi so ovira za neposredne naložbe v PT, naložbe v vrednostne papirje in izvrševanje svobode ustanavljanja.

Pri omenjenih posebnih pravicah države gre za državne ukrepe, saj posebne delnice ne izhajajo iz običajne uporabe prava družb.

Navedene *golden shares* niso povezane z legitimnimi cilji v javnem interesu, posebej pa ne s temi, ki ji navaja portugalska država, torej javno varnostjo in redom, vzdrževanjem kabelskih in bakrenih omrežji, nadaljevanjem delovanja PT na področju maloprodaje in veleprodaje, koncesijo javnih služb, načinom reguliranja trga telekomunikacij in morebitnih motenj na kapitalnem trgu.

V vsakem primeru pa portugalska država ne spoštuje načela sorazmernosti, saj zadevni ukrepi niso primerni za zagotovitev uresničitve zastavljenih ciljev in presegajo raven, ki je nujna za doseg te ciljev.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 28. aprila 2008 vložilo Østre Landsret (Danska) – NCC Construction Danmark A/S proti Skatteministerietu

(Zadeva C-174/08)

(2008/C 171/37)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Østre Landsret

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: NCC Construction Danmark A/S

Tožena stranka: Skatteministeriet

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba pojem „priložnostna transakcija z nepremičninami“ (¹) iz drugega stavka člena 19(2) Šeste direktive o DDV razlagati tako, da se nanaša na dejavnosti gradbenega podjetja, zavezanca za DDV, v okviru poznejše prodaje nepremičnine, ki jo je gradbeno podjetje z namenom ponovne prodaje zgradilo za lasten račun, v okviru dejavnosti, ki je v celoti predmet DDV?
2. Ali se za namene odgovora na prvo vprašanje upošteva obseg, v katerem je v prodajne dejavnosti, obravnavane ločeno, vključena uporaba blaga in storitev, obdavčenih z DDV?
3. Ali je združljivo z načelom načelo nevtralnosti DDV, da ima gradbeno podjetje, ki mora v skladu z zakonodajo zadevne

države članice – na podlagi člena 5(7) in člena 6(3) Šeste direktive – plačati DDV za dobavo znotraj podjetja v okviru gradnje objektov za lasten račun z namenom poznejše prodaje, le pravico do delnega odbitka DDV za splošne stroške v zvezi z gradbeno dejavnostjo, ob upoštevanju tega, da je poznejša prodaja nepremičnine v skladu z zakonodajo države članice o DDV oproščena plačila DDV na podlagi člena 28(3)(b) Šeste direktive o DDV v zvezi s točko 16 Priloge F iste direktive?

(¹) Šesta direktiva Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL 1977, L 145, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Grčija) 28. aprila 2008 – Maria Kastrinaki proti Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

(Zadeva C-180/08)

(2008/C 171/38)

Jezik postopka: grščina

Predložitveno sodišče

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Grčija)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Maria Kastrinaki

Tožena stranka: Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali so pristojni organi – kadar državljani države članice, ki uporablja naziv s področja uporabe Direktive 89/48/EGS in je zaposlen pri pravni osebi javnega prava ter opravlja regulirani poklic v državi članici gostiteljici na podlagi pogodbe o zaposlitvi zasebnega prava za nedoločen čas, napreduje v karieri po stopnjah in glede plače na način, ki je v skladu z navedenim nazivom – upravičeni v smislu določb členov 1, 2, 3 in 4 navedene direktive, razlaganih glede na člena 149 in 150 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, da zaradi nemožnosti priznanja akademske enakovrednosti naziva, uveljavljanega za razporeditev v kategorijo in plačilni razred, ki ustrežata temu nazivu, tega državljan naknadno izključijo iz izvrševanja poklicnih pravic, samo zato, ker je ta naziv podelil organ države članice izvora, študij pa je zaradi obstoja sporazuma o franšizingu delno opravil v državi